

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน บทบาทของพ่อลูกต้องแม่นยำ ท่านมาในเวลาของท่านเอง ไม่สามารถมีความแตกต่าง แม้เพียงน้อยที่สุดในเวลาที่ท่านมา เฉลิมฉลองอนุสรณ์ของการมาของท่าน, ซีพราตรี ด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก

คำถาม: บาบใดของลูกที่ไม่ได้รับการปลดปล่อยอย่างสมบูรณ์?

คำตอบ: ผู้ที่มีโยคะไม่ถูกต้องแม่นยำ ถ้าลูกไม่สามารถจดจำระลึกถึงพ่อ บาบของลูกก็ไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยได้ ถ้าลูกไม่เชื่อมโยงอยู่ในโยคะอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกก็ไม่สามารถหลุดพ้นจากบาปทั้งหมดได้ บาบบางอย่างจะยังคงหลงเหลืออยู่ และแล้วสถานภาพของลูกก็จะลดลง ถ้าลูกไม่มีโยคะลูกก็จะติดกับอยู่ในรูปและนามของใครบางคนและเฝ้าแต่จดจำผู้นั้น และไม่สามารถอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้

เพลง: วันนี้ใครได้มาในเวลาเช้าตรู่?

โอม ชานติ ตอนเช้าก็โอม? เมื่อใดที่ท่านมาในตอนเช้า นั่นคือ เวลาใดที่ท่านมา ? (ใครบางคนพูดว่าดีสาม บางคนพูดว่าดีสี่ คนอื่นก็พูดว่าในยุคบรรจบพบกัน แล้วใครบางคนก็พูดว่าเที่ยงคืน) บาบต้องการจะรู้เวลาที่ถูกต้องแม่นยำ เที่ยงคืนจะไม่เรียกว่าตอนเช้า หนึ่งวินาทีหรือหนึ่งนาที่หลังจากเที่ยงคืนจึงกล่าวได้ว่าเป็น A.M. (เวลาหลังเที่ยงคืนถึงเที่ยงวัน) นั่นหมายถึงจุดเริ่มต้นของตอนเช้า นั่นคือตอนเช้าที่แท้จริง บทบาทของท่านในละครนั้นถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ ไม่สามารถมีความล่าช้าแม้เพียงหนึ่งวินาที ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป ไม่สามารถกล่าวว่าเป็น A.M จนกระทั่งหนึ่งวินาทีหลังจากเที่ยงคืน เหล่านี้เป็นเรื่องที่ไร้ขีดจำกัด พ่อพูดว่า: พ่อมาในเวลาเช้าตรู่ ผู้คนในต่างประเทศมีระบบของ A.M และ P.M ที่ถูกต้องแม่นยำ สติปัญญาของพวกเขานั้นยังดีอยู่ พวกเขาไม่ได้กลับมาสะโตประธานอย่างสมบูรณ์และพวกเขาก็ไม่ได้กลับมาตาโมประธานอย่างสมบูรณ์ เพียงผู้คนของบาร์ดเท่านั้นที่กลับมาสะโตประธาน 100 % และแล้วก็ตาโมประธาน 100 % พ่อมีความถูกต้องแม่นยำอย่างมาก หนึ่งนาที่หลังจากสิบสองนาฬิกา (เที่ยงคืน) คือตอนเช้า ลูกจะไม่เก็บบัญชีของหนึ่งวินาที ลูกไม่สามารถบอกได้ว่าหนึ่งวินาทีผ่านไปเมื่อใด เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ โลกอยู่ในความมืดอย่างแท้จริง ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดของพระเจ้าก็จดจำท่านในเวลาของความทุกข์และร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามไม่มีใครในพวกเขาที่รู้ว่าท่านคือใครหรือท่านมาเมื่อใด พวกเขาเป็นมนุษย์แต่เนื่องจากพวกเขาไม่บริสุทธิ์และตาโมประธาน พวกเขาจึงไม่รู้สิ่งใดอย่างถูกต้องแม่นยำ ตัณหาราคะก็ตาโมประธานเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ออกคำสั่งนี้เวลานี้: ลูก ๆ จงกลายเป็นผู้เอาชนะตัณหาราคะและด้วยเหตุนี้จึงเป็นผู้เอาชนะโลก ถ้าลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกก็จะถูกนำไปสู่การทำลาย ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ไม่ดับสูญ ลูกกำลังศึกษาราชโยคะ ลูกเขียนจดพิพจน์ว่า : เป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นโยคี (Be holy , be yogi) ในความเป็นจริงลูกควรเขียนว่า: เป็นราชา โยคี คำว่า “ โยคี ” นั้นเป็นเรื่องธรรมดา ผู้ที่มีโยคะกับธาตุนั้นก็เป็นโยคีด้วยเช่นกัน ลูกมีโยคะกับพ่อของเขา ภรรยาโยคะกับสามีของเธอ อย่างไรก็ตามโยคะของลูกคือราชา โยคะ พ่อสอนราชา โยคะแก่ลูก เหตุนี้เองจึงเป็นสิ่งที่ถูกต้องแม่นยำที่จะเขียนว่าราชา โยคะ เป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์และเป็น ราชา โยคี แต่ละวันลูกก็จะเฝ้าแต่ได้รับการแก้ไข พ่อพูดว่า: วันนี้พ่อกำลังบอกประเด็นที่ดีและลึกล้ำมากแก่ลูก ซีพแจนต์กำลังจะมาถึงในขณะนี้ ลูกต้องฉลองซีพแจนต์อย่างดีมาก ลูกสามารถทำงานรับใช้ที่ดีมากในเทศกาลซีพแจนต์ ผู้ที่จัดนิทรรศการก็ควรเฉลิมฉลองซีพแจนต์อย่างดีมากที่ศูนย์ของพวกเขาหรือในบ้านของพวกเขา พวกเขาควรเขียน: ซีพบาบา คือ ผู้ประทานความรู้ของกิตะ มาและเรียนรู้วิธีที่จะได้มาซึ่งมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของท่านจากพ่อ ลูกแต่ละคนควรจะต้องตะเกียง ฯลฯ และเฉลิมฉลองซีพแจนต์ในบ้านของลูก แต่ละบ้านควรจะเป็นกิตะพาชลา เพราะลูกทั้งหมดคือ คงคาแห่งความรู้ ในทุกบ้านผู้คนก็ศึกษากิตะ ผู้หญิงซึ่งเกียงในความเลื่อมใสศรัทธามากกว่าผู้ชาย มีหลายครอบครัวเช่นกันที่ทุกคนศึกษากิตะ ดังนั้นลูกควรเก็บภาพไว้ในทุกบ้าน เขียนว่า : มาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของท่านจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัดอีกครั้งหนึ่ง เทศกาลซีพแจนต์นั้น ในความเป็นจริงแล้วคือ ดีปาวาลีที่แท้จริงของลูก (เทศกาลแห่งแสง) เมื่อเช้าผู้เป็นพ่อได้มาก็จะมีแสงสว่างในทุกบ้าน ลูกต้องจุดตะเกียงมากมายในเทศกาลนี้และเฉลิมฉลองด้วยความโอฬารตระการตามาก ลูกเฉลิมฉลองดีปาวาลีที่แท้จริง การเฉลิมฉลองสุดท้ายจะเกิดขึ้นในตอนเริ่มต้นยุคทอง เมื่อมีตะเกียงในทุกบ้าน นั่นคือตะเกียงของทุกดวงวิญญาณจะสว่างไสว ที่นี้ดวงวิญญาณอยู่ในความมืด ดวงวิญญาณมีสติปัญญาที่ตกต่ำ ในขณะที่ ที่นั่นเนื่องจากดวงวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาจึงมีสติปัญญาที่สูงส่ง เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์และดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกดวงวิญญาณกำลัง

เปลี่ยนจากผู้ที่ไม่มีความหมายหนึ่งสตางค์ให้กลายเป็นผู้ที่มีความหมาย (being worth a pound) เมื่อลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ลูกก็ได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ ที่นี้ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ และแล้วร่างกายของพวกเขาและโลกนี้จึงไม่บริสุทธิ์ ในบรรดาลูก เช่นกันมีน้อยคนนักที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้อย่างถูกต้องแม่นยำและมีประสบการณ์ของความสุขภายใน ลูกแต่ละคนเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามตามลำดับกันไป มีบางบอกเหตุต่างๆ ; บางครั้งก็เป็นบางร้ายของราหู พวกเขาทำให้ผู้ที่ก่อนหน้านี้ เคยตั้งงันจากความรู้แล้วก็วิ่งหนีไป บางดีของดาวพลูหัสเปลี่ยนเป็นบางร้ายของราหู เมื่อลูกช้องแวงในกิเลส ลูกก็ตก อยู่ภายใต้บางร้ายของราหู ลูกมีการแข่งขมวย ลูกผู้เป็นแม่นั้นไม่เคยเห็นสิ่งนั้น เพราะลูกเป็นแม่บ้าน เวลาที่ลูกรู้ว่า บราห์มรี (แผลงที่ส่งเสียง) กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่จัดการบ้าน; พวกเขาทำงานบ้าน การดูแลบ้านเป็นงานศิลปะที่ดี เหตุนี้เอง จึงมีชื่อว่า“ผู้ที่ทำงานบ้าน”(แม่บ้าน) แผลงที่ส่งเสียงทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย พวกเขาเป็นผู้ที่ทำงานบ้านที่ ฉลาดด้วยเช่นกัน พวกเขาทำห้อง 2-3 ห้อง เธอนั้นก็ได้นำแผลง 3-4 ตัวขึ้นไปไว้ที่นั่น ในทำนองเดียวกันลูกบราห์มินก็ เป็นแผลงที่ส่งเสียงเช่นกัน ลูกสามารถนำหนึ่งหรือสอง หรือสิบถึงสิบสอง หรือแม่แต่หนึ่งร้อยหรือห้าร้อยมาที่นี้ ลูก สามารถตั้งเต็นท์ขนาดใหญ่ ฯลฯ สิ่งนี้ก็จะเหมือนกับการจัดการบ้านด้วยเช่นกัน ลูกสามารถนั่งอยู่ภายในนั้นและก็ ส่งเสียงความรู้แก่พวกเขา จากนั้นบางคนก็จะเข้าใจสิ่งนี้และเปลี่ยนจากมดเป็นบราห์มิน บางคนสลายตัวโดยสิ้นเชิง นั่น คือพวกเขาไม่ได้เป็นของศาสนานี้ มีเพียงผู้ที่เป็นของศาสนานี้เท่านั้นที่จะได้รับการสัมผัสที่ดีมาก ถึงอย่างไรลูกก็เป็น มนุษย์ ความแข็งแกร่งของลูกยิ่งใหญ่มากกว่าของพวกเขา ลูกสามารถให้คำบรรยายในที่ชุมนุมถึงสองพันคน เมื่อลูกก้าวหน้า ต่อไป ลูกก็จะเข้าไปสู่ชุมนุมของสี่พันหรือแม้กระทั่งห้าพันคนด้วยเช่นกัน แผลงที่ส่งเสียงนั้นก็เปรียบเทียบกับลูก ทุกวันนี้ ชั้นยาสีเดินทางไปต่างประเทศและพูดว่าพวกเขาสอนราชาโยคะโบราณของภารัต แม้แต่ผู้หญิงบางคนก็ไปทั่วในเครื่อง แต่งกายของชุดสีส้ม พวกเขาหลอกหลวงชาวต่างชาติอย่างมาก! พวกเขาได้เชื้อเชิญชาวต่างชาติให้มาในภารัตเพื่อเรียนรู้ โยคะโบราณ ลูกจะไม่พูดว่า: มาที่ภารัตเพื่อเรียนรู้สิ่งนี้ ลูกจะไปต่างประเทศและนั่งกับพวกเขาที่นั่น และบอกกับพวกเขา ว่า: เรียนรู้ราชา โยคะนี้แล้วท่านจะเกิดในสวรรค์ ไม่มีเรื่องของการที่จะต้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ฯลฯ ลูกเพียงแค่ต้องลิ้มร่างกาย ของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างของลูก เพียงแต่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อคือผู้ปลดปล่อยและ ผู้นำทาง ท่านปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ เวลาที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ก่อนหน้านี้ลูกอยู่ในยุคทองแต่ เวลาที่ลูกอยู่ในยุคเหล็ก ทั้งโลกผู้คนของทุกศาสนาเวลานี้อยู่ในยุคเหล็ก บอกใครก็ตามที่ลูกพบจากศาสนาใดก็ตามว่าพ่อ พูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วพ่อก็จะพาลูกกลับบ้านไปกับพ่อ เพียงแค่บอกพวกเขาเท่านั้น อย่าได้มากเกินไป สิ่งนี้ง่ายดายมาก ได้มีการพูดไว้ในคัมภีร์ของลูกว่าได้มีการให้สาสน์แก่ ทุกบ้าน เมื่อมีคนหนึ่งที่ลูกทิ้งไว้และแล้วเขาพบว่าไม่มีใครบอกเขา ลูกต้องตีกลองและประกาศว่าพ่อได้มาแล้ว ทุกคน นั้นก็จะมารู้สึกวันหนึ่งอย่างแน่นอนว่าพ่อมาเพื่อที่จะให้มรดกของดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบแก่พวกเขา ในช่วงเวลาของศาสนาเทพ ก็ไม่มีศาสนาอื่นใด ทุกคนอื่นอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ มีความคิดเช่นนั้นและสร้าง คติพจน์เช่นนั้น พ่อพูดว่า: สละละทิ้งจิตสำนึกทางร่างทั้งหมดและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด เมื่อลูกดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันพ่อของลูก ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์ ในปัจจุบันดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นไม่ บริสุทธิ์ เวลาที่พ่อมาในฐานะผู้นำทางเพื่อชำระล้างทุกคนให้บริสุทธิ์และแล้วพาทุกคนกลับบ้าน ทุกคนจะกลับไปสู่สัดส่วน ของเขาเอง จากนั้นผู้คนของศาสนาเทพก็จะลงมาที่นี้ตามลำดับกันไป เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก ! สติปัญญาของลูกต้องซึมซับ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ผู้ที่ทำงานรับใช้ไม่สามารถอยู่อย่างช่อนเร้นได้ และผู้ที่ทำความเสียหายให้กับงานรับใช้ก็ไม่สามารถ ช่อนเร้นได้เช่นกัน เพียงผู้ที่เป็นแม่แต่ทำงานรับใช้เท่านั้นที่ได้รับการเชื้อเชิญโดยทุกคน ผู้ที่ไม่สามารถให้ความรู้แก่ใครก็จะ ไม่ได้รับการเชื้อเชิญ พวกเขาประณามชื่อเสียงของบามา และแล้วผู้คนก็พูดว่า: บราห์มากุมารี่เป็นเช่นนี้หรือ? พวกเขาไม่ สามารถแม้กระทั่งจะตอบคำถามใดๆได้ ดังนั้นนี่คือการประณามบามาใช้ไหม? ผู้ที่ประณามชื่อเสียงของชีพบามากก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ แม้แต่ที่นี้ บางคนก็เป็นมหาเศรษฐี บางคนก็เป็นอภิมหาเศรษฐี ในขณะที่คน อื่นกำลังอดตาย ขอตานเช่นนั้นก็จะกลายเป็นเจ้าชายด้วยเช่นกัน เพียงลูก ๆ เท่านั้นที่เข้าใจว่าศรีภุชณะที่ครั้งหนึ่งเคย เป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ เวลาที่ได้กลายเป็นขอตานอย่างไร เขากำลังจะกลายเป็นเจ้าชายจากขอตานอีกครั้ง เขาเคยเป็น ขอตานใช้ไหม? เขาหารายได้เล็กน้อยแต่นั้นก็เป็นไปสำหรับลูก ๆ เช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วเขาจะสามารถดูแลลูกได้ อย่างไร? ไม่มีใครกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ในคัมภีร์ เพียงชีพบามาเท่านั้นที่บอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ผู้ที่เคยเป็นเด็กชาวบ้านอย่าง แท้จริง ชื่อของเขานั้นไม่ใช่ภุชณะ นั่นคือประเด็นที่อ้างถึงดวงวิญญาณซึ่งเหตุนี้เองผู้คนจึงสับสน ดังนั้น บามาพูดว่า: ในช่วงชีพแฉนตี รับใช้ทุกบ้านด้วยการใช้รูปภาพ หรือลูกสามารถเขียนว่า: มาและทำความเข้าใจว่าท่านสามารถประกาศ สิทธิ์ในอำนาจแห่งการปกครองสวรรค์ภายในหนึ่งวินาทีเป็นเวลา 21 ชาติเกิดได้อย่างไร เช่นที่ในช่วงวันดีวาลี ผู้คนก็เปิด ร้านของเขา ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องเปิดร้านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่ดับสูญ ร้านของลูกควรจะมีการตกแต่ง ประดับประดาอย่างสวยงามมาก พวกเขาตกแต่งร้านของพวกเขาในวันดีวาลี ในขณะที่ลูกควรจะทำเช่นนี้ในวันชีพแฉนตี

เพราะเป็นชีวิตบาบาที่จุดตะเกียงทั้งหมดของลูกขึ้นมาอีกครั้งและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ผู้คนได้สวดมนต์ภาวนาถึงลักษมีเพื่อความมั่งคั่งที่ดับสูญ ในขณะที่ลูกได้รับอำนาจในการปกครองโลกที่นี้จากแม่ของชาวโลก พ่อเฝ้าแต่อธิบายความลับเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก พ่อไม่ได้มีคัมภีร์ใด ๆ พ่อพูดว่า: พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ใช่ พ่อรู้ว่าเมื่อลูกบางคนทำงานรับใช้อย่างดีมากและเหตุนี้เองพ่อจึงจดจำลูก แต่ไม่ใช่พ่อรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นภายในลูกแต่ละคน ใช่ ในบางครั้งพ่อก็สามารถบอกได้ว่าบางคนไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่มีความสงสัย ใบหน้าของพวกเขาเหี่ยวเฉา และดังนั้นบาบาจึงส่งสาส์นมาจากเบื้องบนเพื่อถามคน ๆ นั้น เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วไว้ในละครสำหรับท่านด้วยเช่นกันที่จะทำเช่นนี้สำหรับบางคน แต่ท่านไม่ได้พูดถึงทุกคน มีลูกๆ มากมายที่ทำให้ใบหน้าของพวกเขาสกปรก ไม่ว่าจะอะไรก็ตามที่พวกเขาทำ พวกเขาสร้างการสูญเสียให้กับตนเอง ถ้าพวกเขาพูดความจริง อย่างน้อยพวกเขาก็สามารถได้รับกำไรเล็กน้อย เมื่อพวกเขาไม่บอกความจริง พวกเขาทำให้เกิดการสูญเสียมากขึ้น แม้ว่าลูกเข้าใจว่าบาบามาเพื่อทำให้ลูกสวยงาม แต่ลูกบางคนก็ทำให้ใบหน้าของตนเองสกปรก นี่คือโลกแห่งหนามซึ่งทุกคนเป็นมนุษย์หนาม ยุคทองเรียกว่าสวนของอัลลล่าเช่นกัน ในขณะที่ยุคนี้เรียกว่าป่า เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: เมื่อมีการประณามศาสนาจนถึงที่สุดเท่านั้น ที่พ่อมา เพียงแค่ดูว่าสิ่งแรกศรีภฤชณะกลายเป็นอะไรหลังจากที่ใช้ 84 ชาติเกิด ในปัจจุบันทั้งหมดนั้นตาไม่ประชาน; พวกเขาเฝ้าแต่รบรากันและกันทั้งหมดนั้นถูกกำหนดไว้แล้วไว้ในละคร ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นอยู่ในสวรรค์ มีหลายประเด็นสำหรับลูกที่จะจดลงไป เช่นที่นักกฎหมายก็จะเขียนประเด็นต่าง ๆ ลงไปในหนังสือของเขาด้วยเช่นกัน หมอก็เก็บหนังสือเช่นนี้ไว้เช่นกัน พวกเขาจะค้นหาข้อมูลจากหนังสือเหล่านี้แล้วก็ส่งยาที่เหมาะสมสำหรับแต่ละคน ดังนั้นลูก ๆ ควรจะศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกควรจะทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน บาบาได้ให้มนตราอันดับหนึ่ง “มานมานะบาฟ” แก่ลูก จดจำบาบาและมรดกของลูกแล้วลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้คนเฉลิมฉลองชีพแฉติ แต่ชีพบาบาทำอะไร? ท่านต้องให้มรดกแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน นั่นคือ 5000 ปีที่แล้ว สวรรค์นั้นเปลี่ยนเป็นนรกและเวลานั้นนรกก็เปลี่ยนกลับเป็นสวรรค์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงชิมชับในโยคะและแล้วลูกก็จะสามารถเข้าใจทุกสิ่งได้อย่างชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามหากโยคะของลูกไม่ถูกต้องแม่นยำและลูกไม่จดจำพ่อ ลูกก็ไม่สามารถเข้าใจอะไรเลย บาปของลูกก็ไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยเช่นกัน ด้วยการไม่ชิมชับอยู่ในโยคะ ลูกก็จะไม่ได้รับการหลุดพ้นจากบาปมากเช่นนั้น บาปของลูกก็ยังคงหลงเหลืออยู่กับลูกและแล้วสถานภาพของลูกก็จะลดลง มีหลายคนที่ไม่ชิมชับโยคะเลย พวกเขาติดกับอยู่ในรูปและนามของผู้อื่น ถ้าลูกจดจำสิ่งเหล่านี้อย่างต่อเนื่องแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไปได้ได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: จงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เปิดร้านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่ดับสูญในชีพแฉติและทำงานรับใช้ ทำให้ทุกบ้านนั้นรู้แจ้งและให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน

2. ลูกต้องซื่อสัตย์กับพ่อที่แท้จริง อย่านำช้อนบาปใด ๆ ที่ลูกได้เคยทำไว้จากพ่อ ชิมชับในโยคะเพื่อไม่ให้บาปใดหลงเหลืออยู่ อย่านำติดกับในรูปและนามของใคร

พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นผู้สละละทิ้งที่สูงส่งเช่นพ่อบราห์มาและจบสิ้นจิตสำนึกใด ๆ ของ “ฉัน” การสละละทิ้งความสัมพันธ์และการสละละทิ้งความสะดักสะบายทางวัตถุไม่ใช่เรื่องใหญ่ อย่างไรก็ตาม การมีความรู้สึกในการทำให้ผู้อื่นอยู่ข้างหน้าของลูกในทุกงานและในทุกความคิดของลูกนั้นก็คือ การจบสิ้นจิตสำนึกของ “ฉัน” การพูดว่า “ท่านก่อน” คือการสละละทิ้งที่สูงส่ง สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันว่า การจบสิ้นจิตสำนึกของตนเอง พ่อบราห์มาทำให้ลูกอยู่เบื้องหน้าท่านเสมอ ท่านจะสละละทิ้งที่ว่า “ฉันควรอยู่ข้างหน้า” เสมอ เนื่องจากการสละละทิ้งนี้ท่านจึงได้รับผลของการเป็นผู้นำ นั่นคือกลายเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นทำตามพ่อ

คติพจน์: การค้นหาความผิดพลาดกับใครบางคนในทันทีก็เป็นสาเหตุที่ทำให้เขาหรือเธอเสียใจด้วยเช่นกัน

*** โอม ชานติ ***

ด้วยจิตใจที่มีพลังของลูก จงทำงานรับใช้ของการให้สะภาช

เช่นที่ลูกให้สะภาช หอคอยที่สูงและกระจายแสงและพลังอำนาจ ในหนทางเดียวกัน ลูกนั้นก็ต้องนั่งอยู่ในสภาพที่สูงของลูก หรือนั่งอยู่ในสถานที่..ที่สูง และก็ให้แสง และพลัง แก่โลกอย่างน้อย 4 ชั่วโมง เช่นที่พระอาทิตย์สามารถจะให้แสงโลกเมื่อมันอยู่สูง เช่นเดียวกัน เพื่อที่จะให้สะภาชกับโลกที่มีตัวตน จงอยู่สถานที่ ที่สูง